

Thu Hương

Câu chuyện sau đây là dựa trên vài sự kiện có thật ở ngoài đời của một nữ độc giả từ <http://members.home.net/truyenvietnam> gửi đến cho tác giả và nhờ tác giả viết hộ về tình yêu của nàng và người bạn trai. Tác giả cảm thấy cô nàng dễ thương nên đã đồng ý viết hộ. Tình tiết được tác giả gán ghép cho kết cấu thêm phần ngoạn mục. Chuyện viết vội sẽ có nhiều sai sót, xin thông cảm và mời đọc!

Em tên là Thu Hương sinh năm 1983, sống và lớn lên tại Ốp-sô-kol trên phía bắc Moskva nước Nga. Bố của em là người Việt Nam và mẹ của em là người Việt gốc Hoa. Bản thân là con một nên từ nhỏ tới lớn em sống trong cuộc sống sung túc được sự đùm bọc của bố và mẹ. Tuy bố và mẹ em làm công nhân nhưng số tiền họ kiếm về cũng đủ lo cho cả nhà được cơm no áo ấm.

Năm nay em vừa tròn 18 tuổi. Vì bản thân em yếu từ nhỏ nên cơ thể của em phát triển rất chậm. Lúc nào thì bố mẹ cũng cho em là đứa con nít vì vóc người của em nhỏ nhắn. Nhưng chỉ có em mới hiểu rõ hết sự phát triển của em. Năm 16 tuổi thì em bắt đầu thấy triệu chứng dậy thì, em bắt đầu biết mộng mơ khi cánh lá mùa thu rơi, khi con bướm lờn vờn hoặc khi ngọn cỏ lã ngọn theo chiều gió. Cuộc đời của em không có gì khác lạ hay đáng nói cho đến khi em gặp chàng là khi thế giới của em đã bước sang một ngỏ ngoặt khác. Thế giới tình yêu.

Lần đó có dịp tổ chức liên hoan cuối năm. Như mọi lần bố mẹ dẫn em theo. Khác hơn những năm trước lần này em ăn mặc tươm tất hơn. Với bộ đồ thun bó sát người và cái quần jeans ôm sát mông, trông em rõ thật là một cô gái mới lớn. Một cô gái có một sắc đẹp đã chín, một phong thái tự tin, một sức quyến rũ bí ẩn tìm tòi trong cơ thể hừng hực của tình yêu.

Khi em bước vào buổi tiệc, em như một ngôi sao sáng. Lần đầu tiên em được mọi người chú ý em đến thế. Em vui lắm! Tất cả những đồng nghiệp của bố mẹ từ người Việt cho tới người Nga, ai nấy cũng nhìn em lôm lôm. Những ánh mắt len lén ấy không thể nào qua mặt được em hết.

Trong số những nam đồng nghiệp của bố mẹ em, có người Việt và người Nga, nhưng đa số người Việt đều đáng tuổi cha chú của em. Riêng có Sasha là trạc tuổi của em, nhưng anh ta là người Nga. Em hoàn toàn không kỳ thị bất cứ dân tộc nào, nhưng bản thân em thì thích có một người chồng là Việt Nam hơn. Tuy là thế nhưng em không phủ nhận là tùy trường hợp, đối với Sasha thì khác khi lần đầu tiên em nhìn chàng, em phát hiện chàng rất là đẹp trai với mái tóc vàng óng ả, cặp mắt xanh lơ mơ huyền cả

hồ thu chan chứa . Khi ánh mắt đó trau cho em là em biết đời này mình sẽ chết đuối dưới đáy mắt của chàng.

Suốt buổi tiệc em không có cơ hội để tiếp xúc với chàng, chàng dường như cũng vậy . Em chỉ dám nhìn chàng len lén khi biết chàng đã quay lưng về phía khác . Nhưng em biết chàng cũng để ý tới em nhiều vì thấy chàng có vẻ lúng túng khi cách em chừng vài bước.

Tiệc tàn, em và bố mẹ chia tay với mọi người . Em chỉ để lại một cái cười nhẹ nhàng cho chàng rồi bước ra xe nhưng em biết chàng đang dán mắt vào em , em bỗng thấy trời bên ngoài tuyết rơi rơi mới đẹp làm sao !

Sau đó thì em phải đi học và không gặp được chàng nữa . Ngày ngày em mơ mộng hình bóng của chàng, đêm đêm em ngồi chép thơ để tả dáng vẻ của chàng . Nhưng đó cũng chỉ là mơ tưởng thôi chứ em biết chàng còn bận rất nhiều việc .

Một ngày tình cờ em nhận được một chậu hoa của chàng gửi . Em mừng rỡ vô cùng. Và em mong chờ sự tiếp nối là một bữa ăn tối hay là đi xem xi-nê, nhưng em chờ mãi mà vẫn không thấy chàng đến . Em buồn lắm , ăn không ngon ngủ không yên vì nhớ nhung chàng. Mẹ em cảm giác được là em đã phải lòng ai đó. Mẹ gặng hỏi . Em dấu diếm. Nhưng cuối cùng thì em cũng thổ lộ cho mẹ biết người em yêu chính là chàng Sasha làm chung với mẹ . Mẹ không tán thành nhưng mẹ cũng không cản em quyền được yêu . Mẹ chỉ dặn là em hãy cẩn thận coi chừng, không nên quá gần gũi với người Nga bởi vì mấy tháng qua, người Việt bỗng nhiên trở thành mục tiêu tấn công của các tổ chức phát xít ở Nga . Nếu em quen với Sasha thì sẽ làm cho bọn chúng ngứa mắt và có thể sẽ hành hung em. Sau đó mẹ nói cho bố biết, bố không nói gì chỉ trầm ngâm suy nghĩ . Trong bố bình tĩnh nhưng em biết bố cũng lo lắng. Rồi bố dặn em ra đường phải cẩn thận coi chừng bọn đầu trọc chặn đường hành hung . Em thì chỉ vâng vâng dạ dạ cho qua chuyện .

Lần đó em và chú ruột của em, chú Phòng, đi chợ TOGI về, băng ngang con hẻm tắt để dẫn về nhà , em gặp một đám côn đồ đầu trọc đứng chặn ngang lối . Khi đó chú em định quay đầu trở lại thì hai tên khác đã đứng ở đầu hẻm kia để ém lối thoát. Bọn chúng cười hô hố và ra vẻ khinh miệt . Khi đó thì chú của em đẩy em sát vào tường và dang hai tay hông để tự vệ . Bọn chúng tay cầm dây sắt, tay cầm côn, và có đứa cầm gậy đánh bóng chày bao quanh lấy hai chú cháu . Chúng nói tiếng miệt thị như là: "Đồ Việt Nam cặn bã, đồ thú, đồ rệp thứ ngoại lai , mau cút khỏi đất nước chúng tau" . Khi đó thì chú của em lùi sát vào tường để thủ thế . Chú dang hai tay ra vẻ không khuất phục bọn chúng . Một trong những thằng côn đồ, có lẽ là tên đầu đảng giả trò sàm sỡ trêu ghẹo em, hấn lấy tay nện lên má của em . Lập tức chú của em đưa tay lên để gạt tay của hắn ra . Bọn chúng chỉ chờ có thể thôi thì năm bảy thằng cùng nhau đánh hội

đồng chú của em . Chú Phòng của em là người giỏi võ , chú cũng ráng chống trả quyết liệt . Một tay chú đỡ còn một tay chú né xích, bọn chúng quần một lúc nhưng chỉ đánh trúng ngoài da của chú mà thôi . Đánh được một lát thấy không thắng được bọn chúng liền móc dao ra và gí vào cổ của em và bắt chú đầu hàng . Khi đó chú không còn cách khác là buông tay cho bọn chúng mặc nhiên đấm đá . Tên cầm đầu cầm cây chày đồ nện xuống người của chú thật dã man . Lúc đó em chỉ biết nhìn chú dưới làn gậy vây bủa mà nước mắt tuôn ràn rụa . Tội nghiệp cho chú, tấm thân của chú chỉ bằng một nửa của chúng thì làm cho sao chịu đòn cho nổi . Em cố gắng đẩy vùng mong cứu lấy thì càng bị kẹp chặt lại . Tên ôm em lại giở trò sàm sỡ sờ mó tứ tung trên người của em . Hấn nói những tiếng dâm dục thật em chưa bao giờ nghe qua . Quần áo của em bị xé rách, và bọn chúng nhét đầy tuyết trắng vào người của em kể cả chỗ kín. Khi em chấp chờn định ngất xỉu thì em nghe tiếng ai đó quen lắm quát lên, "Dừng tay". Sau tiếng quát đó thì em thấy bọn chúng buông em ra và xông vào đánh người đó . Người đó không ai xa lạ đối với em, anh ta chính là Sasha cùng một số người Việt Nam ở gần chung cư hay tin kịp thời tới tiếp cứu để chống chọi với bọn côn đồ .

Bọn chúng càng đánh thì càng hăng, nhưng Sasha thì cũng rất dũng cảm . Chàng như là Lục Vân Tiên tả xông hữu đột để cứu lấy Kiều Nguyệt Nga trong tay bọn côn đồ . Khi đó em thấy chàng vung cây gậy sắt thật điêu luyện . Quạt bên trái rồi quạt bên phải . Một mình chàng đánh quạt ba thằng đứng trước mặt trong đó có tên đầu đàn. Thấy thế chúng dùng dao cùng nhau tấn công chàng liên tiếp . Chàng cũng chống trả quyết liệt không một phút do dự để cứu lấy em . Cuối cùng thì xe cảnh sát cũng tới kịp thời , nhưng hình như không hề có hành động nào để giúp đỡ cho Sasha, chú em và các người Việt khác, đến khi bọn côn đồ đầu trọc có thì giờ chạy thoát thì cảnh sát mới ra tay bắt giải hết cả đám người Việt của chúng ta về bót . Chú của em vì chịu không nổi những cú bồi bằng gậy sắt nên đã tử nạn tại hiện trường. Sasha thì cũng bị nhiều vết dao cắt trên tay phải và vai trái và được chở vào nhà thương . Em cũng được người ta cho lên băng-ca đi cùng xe với Sasha .

Sau đó chừng nửa ngày thì em và Sasha được xuất viện . Người ta đưa hai chúng em trở về khu chung cư . Em đã khóc gần như hết nước mắt trước cái chết của chú Phòng. Em như tự trách cho chính mình xấu số đã đem lại cái chết cho chú ấy. Có lẽ em đã không nghe lời bố mẹ cẩn thận trong lúc ra đường . Em tự trách em đã làm hại luôn một số người Việt bị cảnh sát bắt vào bót, chưa kể Sasha không dính líu gì với đồng bào người Việt của chúng ta cũng bị vạ lây . Bố mẹ em cũng buồn rầu vô hạn cứ ôm mặt không muốn nói rằng, không biết nói làm sao với người nhà còn ở Việt Nam về cái chết của chú .

Em không biết em đã khóc đến bao giờ , khi mà thân xác của chú đã tẩm liệm và vùi xuống ở sáu tấc đất trên xứ lạ quê người thì lúc đó em không còn giọt nước mắt nào . Thân thể của em cũng rệu, em ngất xỉu trên đường từ nghĩa trang trở về nhà , Sasha đã

đi em vào nhà và đặt em lên giường . Chàng đắp khăn nóng lên trán của em và trở ra ngoài .

Sau khi em tỉnh lại thì trở ngoài . Trời đã sáng. Em thấy Sasha vẫn còn ở phòng khách , chờ em tỉnh dậy . Chàng nhìn em với ánh mắt trìu mến ấm cúng. Khi thấy em loạn choạng bước thì chàng chạy đến để đỡ em . Chàng thì thào bên tai của em bảo em hãy cẩn thận, em hỏi chàng tại sao ở đây, chàng nói là bố mẹ của em đã ra đi từ sớm và nhờ chàng chăm sóc em giùm trong lúc họ đi lo chuyện giấy tờ thủ tục khai báo với cảnh sát về vụ hành hung hôm qua, và kêu gọi người Việt hãy góp một bàn tay kêu gọi các tổ chức nhân quyền và chính phủ, cũng như tổng thống Putin hãy thông qua gấp các điều luật chống kỳ thị chủng tộc và sửa đổi luật lệ hiện hành để trừng trị nghiêm khắc hơn với những hành động quá khích, kỳ thị da màu và dân tộc của bọn côn đồ đầu trọc .

Như thế là bố mẹ của em đã chấp nhận chàng sau cái lần chàng xả thân để cứu em. Em vui lắm. Vui hơn bao giờ hết trong đời của em vì con đường tình yêu của mình từ nay đã thêm thang rộng mở. Nhưng em dẫu trong lòng không bộc lộ cho chàng biết ngay là em vui đến độ nào.

Rồi em hỏi chàng là em đã ngắt xỉu bao lâu, chàng bảo rằng gần cả một đêm. Thế ra em mới biết là chàng đã ở đây gần cả đêm với em ! Nhưng em không thấy xa lạ chút nào mà còn thấy ấm cúng lạ thường . Hơi ẩm của chàng như tỏa khắp căn phòng như sưởi ấm lòng em yếu đuối .

Sau đó chàng dúi cho em hai tờ báo lớn của Moskva là tờ Người đoàn viên Moskva (MK) và Moskva buổi chiều (VM) đã có vài bài công kích cộng đồng người Việt như là buôn bán rận rệp, ma túy và mại dâm. Chợ Lion bị gọi là cái chợ đầy bọ chó , còn cộng đồng người Việt bị gọi xách mé là những cặn bã của xã hội. Trên trang bìa đăng của trang báo là hàng chữ đầy miệt thị người nước ngoài, kích động lòng kỳ thị của dân Nga, "Tội phạm mang bộ mặt VN". Em đọc xong thì không thể ngờ họ có thể làm thế cho được, họ cho rằng chỉ vì cộng đồng VN của chúng ta ở Nga trong năm vừa qua có 50 vụ phạm pháp trong khi người Nigeria chỉ có 26 vụ . Nhưng mà họ quên rằng số người Việt của chúng ta ở Moskva đông gấp hàng trăm lần người Nigeria ở đây . Và lại cộng đồng người Việt ở đây sống rất chìm lẩn, ít liên hệ, ít gây sự với người Nga để mong được sống yên thân trong xã hội này

Nhớ đến hôm vừa rồi sau khi em bị đám côn đồ bao vây, khi đó em chứng kiến hết tất cả và thấy rằng cảnh sát ở đây luôn tìm cách bao che cho các tổ chức cực đoan. Rõ ràng là bọn cảnh sát ở nơi này cũng đồng tình với khẩu hiệu bài trừ người ngoại lai của các tổ chức cực đoan này.

Trong bài báo còn nói rằng các tổ chức nhân quyền của Nga đều đánh giá là chủ nghĩa

phân biệt chủng tộc, bài trừ người nước ngoài ở Nga đang có chiều hướng tăng lên một cách đáng lo ngại . Điều này cho thấy là đường lối của chính phủ Nga hiện nay là đầu mối cho sự kỳ thị giữa các dân tộc . Cộng thêm luật pháp hiện nay cũng không đủ nghiêm minh để chống lại các hình thức kỳ thị và thậm chí là nếu có luật thì người ta cũng không để nó ở trong mắt . Các quan tòa, công tố viên và các cơ quan cảnh sát thường coi nhẹ các hành động quá khích của các thanh niên và các tổ chức phát xít mới .

Đọc xong tờ báo em thấy chán chường làm sao . Cái chết của chú em sẽ mãi mãi đi vào ký ức đau buồn của em . Em úp mặt lên tờ báo khóc nức nở cho số phận của gia đình em cũng như 50 ngàn người Việt chúng ta đang sống và làm việc ở Moskva . Chàng bước tới bên em để an ủi cho em bằng những cái vuốt hờ trên lưng. Em bỗng cảm giác bàn tay to lớn của chàng đã đẩy đi hết sự buồn tủi của em . Em ngược mắt lên nhìn chàng, trong phút chốc ấy bốn mắt như bừng sáng rồi chớp tắt để rồi đứng yên trong khoảnh khắc . Em không nói được lời nào khi chàng cúi xuống hôn lên trán của em . Đó là nụ hôn đầu đời của người con gái mới lớn. Em đón nhận nó như đón nhận đóa hoa hồng mới nở trong đời của em .

Chàng dịu em đứng dậy . Chúng em đứng đó nhìn nhau lâu lắm, có lẽ thời gian còn dài hơn là sự tưởng tượng của em . Chàng choàng tay vòng ngang lưng của em để ép sát vào , em áp má lên ngực của chàng để nghe hơi thở và nhịp đập con tim của chàng đang thổn thức . Em biết rồi thì ra chàng cũng đã để ý tới em từ lâu, em đã không sai khi bắt gặp ánh mắt len lén đầu tiên của chàng trao cho em . Em bỗng ôm chàng chặt hơn để cảm ơn chàng đã bao che cho em đánh tan bọn côn đồ để cứu em, chàng quả thật là người hùng của em, một superman trong lòng của đứa con gái bé nhỏ lúc nào cũng cần sự bao che đùm bọc . Nhưng em cảm ơn chàng nhiều hơn hết vì chàng đã cho em tình yêu thật sự, tình yêu mới chớm nở của một người con gái thì mới đẹp làm sao , nó còn đẹp hơn cả những giấc mơ đẹp lúc em lạc vườn hoa đua nở trăm sắc.

Em ôm chàng không biết là bao lâu cho tới khi chàng tìm môi em trau trót . Em mẫn nong uống hết mật ngọt của chàng như con ong lần đầu tiên biết hút mật . Mắt em lim dim như thấy khung trời này chỉ còn là vẻ đẹp hảo huyền, chàng như từng bước đưa em vào chốn mê cung mà em biết rằng ngàn đời này em cũng không bao giờ tìm ra được lối thoát .

Khi chúng em tựa mình lên chiếc ghế nệm thì em biết cuộc đời này của em đã mãi mãi thuộc về chàng rồi . Em quyết không hối hận để cùng chàng dấn thân vào trò chơi phiêu lưu mạo hiểm của thế giới người lớn . Là sao ? Có nghĩa là em đã không ngần ngại để cho chàng trút bỏ những vượn mắc bên ngoài đã bao che hết tình yêu trong trắng của chúng em. Em đã khỏa thân dưới bàn tay khéo léo của chàng, nhưng thật sự sự trần truồng mỹ thuật trong ánh mắt đam mê của chàng. Chàng đã làm cho em cảm

thấy tràn đầy sự tin yêu để cho chàng hãy làm những điều gì mà chàng muốn . Tình yêu có phải chẳng là sự hiến dâng. Em cảm thấy giây phút này đây , giờ khắc này đây thật chính xác cho ý nghĩa đó .

Trong ánh mắt của chàng em lại tìm thấy tình yêu chan chứa . Chúng em quyện chặt vào nhau để cho em cảm giác sự ấm áp từ thân thể của chàng tỏa ra . Chàng cũng đã trần truồng như phô bày tấm lòng chân thật không một sự dấu diếm nào cả . Em cũng chẳng ngại ngần gì mà mân mê khối tim yêu của chàng trong khi chàng uống hết những giọt sương buổi sớm mai trên người của em .

Chàng lật ngửa em ra như chiếc lá mùa thu nằm ngửa giữa khung trời tuyết giá . Chàng sưởi ấm chiếc lá thu bằng chính da thịt của chàng. Chàng bóp chặt đôi vai gầy của em như muốn nói là em chỉ là của riêng của chàng thôi. Môi kề môi, da xoa da, thịt tìm thịt chúng em quấn quít bên nhau thời gian như vô hạn . Khi em cảm thấy khung trời của em rộng mở để chào đón chàng vào, chàng không ngại ngần gì mà bước từng bước một qua cuộc đời em . Em say đắm kẹp chàng vào để dực chàng bước nhanh hơn nữa để em có thể gặp chàng ở cuối cuộc đời .

Nhưng chàng chỉ muốn nô đùa ở ngoài bực thêm hai khối , chàng thiệt là ác dã để em chờ rất lâu !. Sự mong đợi chàng làm cho em càng nôn nóng. Em thở mạnh bên tai chàng như muốn van nài chàng, chàng ơi! chàng bước vào đi em mong chờ đã lâu lắm! Khi đó chàng ngoan ngoãn vén màn bước vào, em vui mừng khôn tả khi bắt gặp khuôn mặt của chàng lần đầu tiên ở ngưỡng cửa . Em vội mời chàng vào trong, chàng từ tốn vâng theo . Khi chàng đã an tọa thì em cảm thấy cuộc đời mình hạnh phúc biết bao nếu lúc nào chàng cũng ở trong nhà của em , sự hiện diện của chàng không chỉ sưởi ấm cuộc đời em mà còn mang cho em tình yêu đôi lứa .

Không biết chàng ngồi đó bao lâu đến khi em chúng em chơi trò rượt bắt, em chạy chàng đuổi . Rồi chàng đuổi . Đuổi mãi . Em mệt lắm! Nhưng em thích lắm. Em chỉ muốn lắng nghe nhịp tim của chàng thổn thức, hơi thở của chàng dồn dập càng lúc càng nhanh. Em ngã quy trước để chàng té sấp lên người rồi trút những giọt tình nóng ấm tràn đầy nhiệt huyết như nhánh sông màu vàng của sông Moskva vào trong thân thể của em, em đón nhận tất cả như nhận chàng chính thức vào thế giới tình yêu của em .

Thế là em đã bán cho chàng cái quý nhất của người con gái, nhưng chàng cũng đã mua nó bằng tình yêu mãnh liệt không bao giờ có được trên thế giới này . Đến hôm nay khi em nói lên những điều này là lúc em đang đắm say ở bên chàng, ngày nào chúng em cũng quấn quít bên nhau , trao cho nhau những phút ái ân mặn nồng mà không bao giờ nhạt phai trong tâm hồn của em. Cũng nên nói luôn là em đã mang máu huyết của chàng trong người của em hơn 2 tháng rồi . Em mong chờ ngày ra hoa kết trái . Xin mọi người hãy chúc phúc cho em.

Em hy vọng tình yêu của em đối với Sasha cũng như đối với dân tộc Việt sẽ mãi mãi trường tồn, và em cũng mong rằng người Việt của chúng ta hãy đoàn kết để viết đơn kiện lên viện công tố của Nga vì thái độ kỳ thị chủng tộc trong các bài báo và nghiêm khắc trừng trị bọn côn đồ đầu trọc đã hành hung người Việt của chúng ta . Chúng ta cần phải xoá bỏ những hiểm khích thù hằn sai lệch cho rằng chúng ta đến nước Nga là để làm giàu và trốn thuế . Nhưng thực tế thì cộng đồng Việt của chúng ta ở Nga đã đóng góp công sức không nhỏ để xây dựng những nhà máy sập sệ thành những trung tâm buôn bán đông đúc.

Em, Thu Hương

thuhuong1983@yahoo.com

Hết

Kinh Bích Lịch

Kinhbichlich@yahoo.com

Feb 27, 2001